

Evrım teorisi ve kanınızdaki şekerin oranı

Darwin'in teorisini ortaya attığı tarihten itibaren yaklaşık 130 yıl geçti. Günümüz şartlarıyla karşılaştırıldığında Darwin'in o zamanki çalışmaları bilimsellikten çok uzaktı. Sahip olduğu imkanlarla ancak farklı canlıları inceleyip, iskelet yapılarına göre sınıflandırmalar yapmıştı. Dahası Darwin'in ne hücrenin yapısından ne de genetikten haberi yoktu. Mikrobiyoloji, biyomatematik gibi bilim dalları ortaya çıkmamıştı. İşte evrim teorisi bu şartlar altında doğdu.

Söz konusu bilim dalları geliştikçe de, evrimin ne kadar gerçek dışı ve imkansız bir safsata olduğu çarpıcı bir biçimde ortaya çıktı. Evrimcilerin, evrim tartışmalarını hiçbir zaman moleküler evrime kaydırmamalarının nedeni budur. Bilirler ki, "evrim zinciri" denilen hayali zincir daha moleküler aşamada yani işin en başında çökmüştür. İnsanın ortaya çıkabilmesi için, vücudunun temel taşı olan proteinlerden hücreye kadar milyonlarca eşsiz denge kurulması gerekir. Bu dengelerin tesadüfen oluştuğunu iddia etmek ise hiç bir şekilde akıl ve sağduyuya sığmamaktadır. Ama bir evrimci, savunduğu safsatayı ideolojik nedenlerle kesinlikle bırakmamak niyetindedir. Bu yüzden ve başka bir çaresi olmadığından, akıl ve sağduyuyu çiğneyerek gerçekleşmesi imkansız tesadüfleri gerçekleştirmiş sayar.

Evrimcilerin akıl ve sağduyuyu çiğneyen iddialarının belki yüzbinlercesi bulup ortaya çıkartılabilir. Çünkü canlılığın hangi aşaması incelense, karşımıza açık bir "yaratılmışlık" tablosu çıkmaktadır. Burada, yüzbinlercesi var olan bu "yaratılmışlık" delillerinden yalnızca bir tanesine, insan kanındaki şeker oranının nasıl ayarlandığına bakacağız. Yalnızca bu konu bile, diğer yüzbinlerce benzeri gibi, evrimi çökertmeye yeterlidir çünkü.

Şeker Komasına Girmemenin Sırrı

Kandaki şeker miktarının belirli limitler içinde olması insan yaşamı için zorunludur. Ama siz günlük hayatta şekerli gıdalar yerken bu hassas dengenin hesabını yapmazsınız elbette. Ancak "sizin adınıza" bu hesap yapılır. Kanınızdaki şeker miktarı yükseldiğinde pankreas adı verilen organınız insülin denilen özel bir madde salgılar. Bu madde karaciğer ve vücuttaki diğer hücrelere kandaki fazla şekeri tutmalarını emreder. Kandaki şeker oranı, böylece hiç bir zaman tehlikeli bir noktaya çıkmaz.

Şimdi isterseniz bir deneme yapın. Kendi kendinize emir verin ve başta karaciğerinizdekiler olmak üzere vücudunuzdaki hücrelere "kanımdaki şekeri geri çek" komutunu verin. Onlar da sözünüzü dinleyip şeker depo etmeye başlasınlar!...

Kuşkusuz böyle bir şey yapamazsınız. Bırakın onları kontrol etmeyi, günlük hayatta sizin ne pankreastan ne insülininden, ne de karaciğerden haberiniz olmaz. Kanınızdaki şekerin yükseldiğini fark etmezsiniz, hatta önünüze farklı şeker oranları olan iki şişe kan konulsa aradaki farkı anlayamazsınız. Bunun için laboratuvarlara, gelişmiş aletlere ihtiyacınız vardır. Ama hiçbir zaman görmediğiniz ve bilmediğiniz bazı hücreleriniz, kandaki şekeri bu laboratuvar ve aletlerden daha hassas şekilde ölçer ve ne yapılması gerektiğine karar verirler. Sonra gerekli tedbirler alınır, hücreler kandaki şekeri tanıyıp, ayırt edip, yakalarlar. Yediği bir pasta yüzünden kısa bir sürede şeker krizine girip ölmesi işten bile olmayan insan, bu mükemmel sistem sayesinde hayatta kalır.

Peki bu mükemmel sistemi kime borçludur?

Her zamanki gibi karşımızda iki farklı açıklama vardır. Ya bu sistem, bilinçli bir Yaratıcı tarafından insan vücuduna konmuştur, ya da evrim süreci içinde "tesadüfen" oluşmuştur. Ancak bu ikinci "açıklamayı" aslında açıklama olarak saymak mümkün gözükmemektedir; çünkü evrimin diğer iddiaları gibi bu da tek kelimeyle bir safsatadır.

Evrım, insan vücudunun milyonlarca yıllık bir süreç içinde bugünkü haline geldiğini öne sürer. Bu, şu demektir: İnsan bedenindeki organların bir kısmı, bir zamanlar yoktu, ancak daha sonra evrimleşerek oluştu. Bu durumda, kandaki şeker dengesini kontrol eden pankreasın ve onun salgıladığı insülinin de evrimin aşamalarından birinde oluştuğunu varsaymamız gerekir. Ancak bu elbetteki bir mantık hezimetidir. Çünkü pankreasa ve insüline sahip olmayan bir insan bedeninin yaşamını sürdürmesine olanak yoktur. Pankreası olmayan bir yarı-insanın milyonlarca yıl önce dünya üzerinde gezindiğini varsayalım. Başına ne gelirdi?...

Cevap basittir; bulunduğu ilk şekerli gıdadan, örneğin bir şeker kamışından bolca yedi ve hemen oracıkta şeker komasına girerek öldü. Aynı şey, tüm öteki hemcinslerinin de başına gelir, hepsi, nedenini

anlayamadan, şeker komasından ölürlendi.

Biz yine de bir kısmının çok "bilinçli" bir diyet yaparak-aslında bu mümkün değildir, çünkü yediğimiz besinlerin çok büyük kısmında şeker vardır-hayatta kaldığını varsayalım. O zaman şu soruyla karşılaşırız:

Acaba bu "insan ataları", pankreasa ve insüline nasıl sahip oldular?

Acaba günlerden bir gün bir tanesi çıkıp; "artık bu şeker sorununu çözmemiz gerek, iyisi mi midenin altında bir yere bir organ koyalım da bu organ kandaki şekeri dengeleyen bir hormon salgılasın" mı dedi? Ve sonra kendisini zorlayarak midesinin altında gerçekten de bir pankreas mı oluşturdu? İnsülinin nasıl bir formüle sahip olması gerektiğini hesaplayıp sonra da bu formülü pankreasa mı öğretti?

Yoksa, günlerden bir gün, çok "başarılı" bir mutasyon oldu da, bu pankreası olmayan yarı-insanlardan birinin DNA'sındaki bir bozulma sonucunda, ortaya birden bire tam teşekküllü bir pankreas ve insülin hormonu mu çıktı?!....

Ancak bu "mükemmel" mutasyon bile yeterli olamazdı. Bir de, kandaki şeker oranını sürekli olarak kontrol altında bulunduracak, gerektiğinde pankreasa insülin salgılama komutu yollayacak, gerektiği kadar insülinin salgılanmasından sonra da "dur" emri verecek bir karar mekanizmasının beynin bir köşesinde bir başka "tesadüf" sonucunda oluşması gerekiyordu. Kuşkusuz "evrimsel mantık" ile düşünülmüş olan bu iki "açıklama" da birer zırvadan başka bir şey değildir. Ama ne ilginç evrimciler tam da bunları kabul etmektedirler. Ancak bunun ne denli büyük bir zırva olduğunu kendileri de bildiklerinden, bu tür konuları gündeme getirmemeyi ve mümkün olduğunca geçiştirmeyi tercih ederler.

"Yaratılmışlığın" Sayısız Delilleri

Evrimsel mantıkların insülin örneğinde açıkça ortaya çıkan bu sefaleti, bizi tek bir sonuca ulaştırır: İlk insanın da aynen bizimki gibi bir pankreası vardı. Bu organın "evrimleşmiş" olması hiç bir şekilde mümkün değildir. Kuşkusuz insülin örneği, vücuttaki diğer binlerce hormon, yüzlerce farklı sistem ve sayısız işlem için de kullanılabilir. Çünkü vücudun içinde, en az insülin kadar, hatta daha da hayati binlerce hormon ya da enzim vardır. Bunların her biri, insanın yaşamı için "olmazsa olmaz" şartlardır ve çoğu insülin dengesinden çok daha karmaşıktır. Örneğin kan basıncını (tansiyonu) ayarlayan sistem, pankreas sisteminden çok daha kompleks hesaplar ve işlemler içermektedir.

Aslında vücudun hangi organına bakılsa, aynı durumla karşılaşırız. Böbrekleri olmayan bir insan, bir gün bile yaşayamaz. Akciğeri olmayan ise bir-iki dakikadan fazla dayanamaz. Sindirim sistemi olmayan, hatta yalnızca ince bağırsağa sahip olmayan bir insanın bir kaç hafta yaşaması mucize olur. Karaciğer, iki yüze yakın fonksiyonu ile eksikliğine bir kaç saat dayanılabilecek bir organdır. Kalbin yokluğuna, malumdur, üç-beş saniyeden fazla karşı konulamaz. Beyni söylemeye artık herhalde gerek yok.

Bu organların hiç biri, "evrim süreci" içinde "aşama aşama" gelişmiş olamazlar. Hiç bir insan vücudu, kendisine "mutasyon sonucu" bir böbrek edinmek için milyonlarca yıl beklemez. Dolayısıyla, ortada kesin bir gerçek vardır. O da ilk insanın, bugün bizim sahip olduğumuz vücut yapısının aynısına sahip olduğudur. Yani, kusursuz ve eksiksiz bir bedenle birlikte yaratılmıştır. İnsan için geçerli olan bu durum, kuşkusuz tüm diğer canlılar için de geçerlidir. Dünya üzerinde gezen ilk kaplanla bugünkü arasında hiç bir fark yoktur. Fil, balina, kartal ya da yılan, ilk kez ne şekilde yaratılmışlarsa, halen öyledirler. Çünkü; dünya, onun üzerindeki ve tüm evreni, Allah belirli bir amaç ve hikmet üzere yaratmıştır ve tüm bu sistem, O'nun hükümlerine altındadır. Kuran'da, evrenin, dünyanın ve insanın yaratılışı şöyle anlatılır:

"Allah; gökleri, yeri ve ikisi arasında olanları altı günde yarattı, sonra arşa istiva etti. Sizin O'nun dışında bir yardımcınız ve şefaatçiniz yoktur. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz? Gökten yere her işi O evirip düzene koyar. Sonra (işler,) sizin saymakta olduğunuz bin yıl süreli bir günde yine O'na yükselir. İşte gaybı da, müşahade edilebileni de bilen, üstün ve güçlü olan, esirgeyen O'dur. Ki O, yarattığı her şeyi en güzel yapan ve insanı yaratmaya bir çamurdan başlayandır. Sonra onun soyunu bir özden (sülale'den), basbayağı bir sudan yapmıştır. Sonra onu 'düzeltip bir biçime soktu' ve ona ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz?" (Secde Suresi, 4-9)

<https://www.harunyahya.info/makaleler/evrim-teorisi-ve-kaninizdaki-sekerin-orani>